

i det Mindste for mit eget Vedkommende lige- overfor den høitærede Minister erklære, at der i den Landsdel, jeg har den Ære at repræsentere, er et meget varmt Ønske for en Revision af Lyendeloven, og at jeg isølge de til mig henvendte Opfordringer, maa anse det for min Pligt at benytte min Stilling heri Thinget til at fremme denne Sag ad hvilken som helst Vej, der maatte staa mig aaben. Jeg har derfor tilladt mig at andrage om det høie Things Samtykke til at stille en Interpellation til Ministeren, men muligvis vil Udbyttet af denne Forhandling idag gjøre denne Interpellation overflødig. Det er for at naae dette, jeg har tilladt mig at stille Ændrings- forslaget til Indstilling Nr. 3 (Bet. Nr. 6). Ved- tagelsen af dette Ændringsforslag vil for det Første vise, at Thinget ikke vil forholde sig fuld- stændig ligeegyldigt for Ændringer, der ere kom- ne fra Landbosforeninger, der dog maa anses for den slydligste værlige Representation for Landbo- standen, og det vil dernæst være en Tilkendegivelse af, at det ærede Thing er enig i, at Ly- endeloven trænger til en Revision. Heri ligger Forskjellen mellem det Standpunkt, jeg staaar paa, og det Standpunkt, det ærede Udvalg staaar paa. Det ærede Udvalg eller i alt Fald Udvalgets Flertal har erklæret i dette Dødblik gjennem dets ærede Ordfører, at det ikke erkjender, at Lyende- loven trænger til nogen Revision. Det vil ikke erkjende — det var Ordførerens Ord — at de sted- findende Mangler og Uensligheder ere foranledigede ved den nyere Lyendelovgivning. Isølge denne Udtalelse skal dets Indstilling altsaa heller ikke indeholde nogen Anerkjendelse af, at Lyendeloven trænger til en Revision. Men efter min Opfat- telse af denne Sag, og efter de Vidnesbyrd, der foreligge fra de efter min Mening mest kompetente Autoriteter, der kunne udtale sig (Modsigelse) — vi have efter min Opfattelse ikke mere kompetente Autoriteter end Landbosforeningerne — kunne vi ikke gjøre Mindre end udtale overfor den ærede Minister, at vi anse en Revision af Lyendelov- givningen for ønskelig. Det forekommer mig, at det er det Mindste, vi kunne gjøre. Uden det er vor Hensigtning til Justitsministeren kun en Gen- tagelse af, hvad der allerede har fundet Sted, og som jeg, især med den Motivering, den ærede Ordfører har givet den, maa anse for virknings- løs. Jeg har været saa moderat at undgaa at give mit Forslag nogen som helst politisk Farve. Jeg har indskrænket mig til blot at ville frem- kalde en Udtalelse fra det ærede Things Side om,

at det anser en Revision af Lyendeloven for ønskelig, eller rettere en Opfordring til Ministeren om at frentomme med Forslag i saa Henseende; men jeg har undgaaet i nogen som helst Retning at antyde, hvorledes Forandringen skulde foregaa, for ikke derved at vanskeliggjøre Forslagets Ved- tagelse, da jeg indser, at der neppe vil kunne til- veiebringes nogen Enighed herom, forinden Sagen gjennem en omfattende Drøftelse er bleven be- handlet her i Thinget. Men uagtet jeg saaledes ikke har turdet driste mig til at foreslaa noget Bestemt i denne Retning for det høie Thing, er der dog fremkommen forskjellige Udtalelser, saavel fra den ærede Ordfører som i Betænkningen, som jeg tror, at jeg nærmere maa ytre mig om. Naar der saaledes staaar i Betænkningen, at Flertallet formener, at en Revision af Lyendeloven maa foretages lige saa meget med Lyendets som med Husbondens berettigede Lærb for Die, da anser jeg dette for saa retfærdigt og rigtigt, at jeg ikke kan antage, at noget Medlem af Thinget ikke er enig dert, og for mit Vedkommende er jeg ogsaa enig i, at man maa tilsiige begge Parter det Offentliges Bistand til at komme til deres Ret, uden hvilken Lyendet fuldt saa meget som Hus- bonden vil være prisgivet Vilkaarlighed. Men naar derimod Udvalget gaar ud fra den Betragt- ning, at Forholdet mellem Husbond og Lyende maa opfattes som et rent Kontraktforhold, da stemmer det ganske vist med Doktrinen om den frie Konkurrence og mange andre Doktriner, som i den senere Tid have faaet en vis Anerkjendelse, men jeg vil opfordre det høie Thing til at tage under Overveelse, om det stemmer med det prak- tiske Livs Erfaring. Den Omstændighed, at der om visse Spørgsmaal i Forholdet kan afsluttes Kontrakter, f. Ex. om Pengelønnens Størrelse og om Tjenestetidens Varighed, gjør ligesaa lidt Lyende- forholdet til et Kontraktforhold, som den Om- stændighed, at der kan oprettes Ægtefælskontrakter eller Kontrakter mellem Forældre og Børn om Pengespørgsmaal, kan gjøre disse Forhold til Kontraktforhold. Et Lyendeforhold er rent Kontraktforhold, maa det kunne finde sin Bestyt- telse i de almindelige Love om privatrettlige For- hold, og saa indser jeg ikke, hvad vi i det Høie skulle med en Lyendelovgivning. (Stadfæstelse af Berg.) Det er godt, at det ærede Medlem for Velle Amts 2den Valgfreds (Berg) klart toner Flag, saa vide vi jo, hvad vi seile hen imod: Bek med hele Lyendelovgivningen! Nu staa vi klart overfor hinanden i denne Sag. Hidtil har